

הפליג מאד בגדולת הבורא יתברך שמו ואי אפשר לבאר זאת בכתב. ואמר כי לגדולת הבורא יתברך אין שיעור כי נעשים דברים נוראים בעולם נפלאים ונוראים מאד ואין יודעים כלל. היינו שעדיין אין יודעים שום ידיעה כלל כלל לא. וגם מה שמובא (ה) כי תכלית הידיעה אשר לא נדע, היינו גם כן אצל כל ידיעה וידיעה היינו שאפילו כשמגיעין להתכלית של הידיעה דהיינו לא נדע אף על פי כן עדיין אין זה התכלית כי זה התכלית הוא רק באותה הידיעה. אבל בהידיעה הגבוה ממנה עדיין לא התחיל בה כלל וכן למעלה מעלה. נמצא שלעולם אין יודעין כלל לא ואף על פי כן אין זה התכלית כי עדיין לא התחיל כלל לידע בידיעות שלמעלה מזאת הידיעה שהגיע בה אל התכלית שלא נדע וכו'.

גם הפליג מאד בגודל מעלת התשובה. ואפילו כשנופלים מאד חס ושלים וכל אחד נפל למקום שנופל רחמנא ליצלן אף על פי כן אסור ליאש עצמו כי תשובה גבוה למעלה מן התורה. על כן אין שום יאוש בעולם כי אם ייזכה יהיו נעשין מעוונותיו ענין אחר לגמרי וכמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה (יומא פו): שנתהפכין העוונות לזכויות ויש בענין זה סתרי נסתרות. רק הכלל שמכל הנפילות והירידות שבעולם רחמנא ליצלן יכולים לחזור אליו יתברך בנקל כי לגדולתו אין חקר (תהלים קמה, ג). והעיקר שהכל תלוי בו שלא יהיה מיאש עצמו מלצעוק אל ה' ולהתחנן ולהתפלל אליו יתברך תמיד: